

Foreningerne fremhævede endvidere, at det, der for de kommunale Organisationer var det afgørende var, at Amtsvandinspektorerne stilledes gratis til Raadighed for Sognekommunerne ogsaa til Projekteringsarbejder, og vilde man anse dette for rigtigt, kunde Amsraadene sikkert med Lovgivningsmagts Bistand evne at være sagligt udrustede til at løse Opgaven. Foreningerne kunde ikke være enige med Ministeriet i dettes Paastand om Mangel paa Kvalifikation hos de nuværende Amtsvandinspektører og fremhævede yderligere, at de kommunale Organisationers Betragtninger var baserede paa den Tilstand, der vilde opstaa efter Kommissionsforslagets Gennemførelse, og denne Tilstand forudsatte netop, jfr. § 70, Stk. 2, nu § 82, Stk. 2, at der i hver Amsraadskreds ansattes en Amtsvandinspektør.

Angaaende Spørgsmaalet om Amtmændenes Forbliven som Formænd for Overlandvæsenskommissionerne modtog man derimod ikke noget Svar, og Foreningerne rettede derfor den 15. April 1946 en fornyet Henvendelse til Ministeriet herom. Man fremhævede Spørgsmaalet som værende af væsentlig Vigtighed for at undgaa, at manglende Lokalkendskab skulde vanskeliggøre Formidlingen af disse særlige Sager, i hvilke den direkte Kontakt med Befolkningen og dens kommunale og faglige Repræsentanter har saa afgørende Betydning. Selv om Kommissionernes Afgørelse indeholder væsentlige Momenter af retlig Karakter, giver de dog tillige i vidt Omfang Plads for Skønnet og en Vurdering af en Række forskellige Faktorer, hvor det lokale Kendskab til Personer, Synspunkter og Forhold spiller en stor Rolle for Opnaaelsen af et Resultat, som kan danne et varigt Grundlag for det Interessefællesskab, som ofte skabes ved saadanne Kendelser. Erfaringen viser ogsaa, at de paagældende Sager kan skabe meget store Konflikter mellem de interesserede, Konflikter, som kun kan løses ved en Mægling eller Afgørelse, der bygger paa og tager Hensyn til de lokale Forhold. Det er sikkert uden for al Tvivl, at de Betingelser, der i saa Henseende kræves for at lede Forhandlingerne i det rette Spor, i langt højere Grad er til Stede hos en lokal Embedsmand, der som Amtmanden er indlevet i de paagældende Forhold og i Kraft af sin Stilling har Mulighed for at forlige de forskellige modstridende Interesser.

I Skrivelse af 2. Maj 1946 anerkendte Ministeriet for Landbrug og Fiskeri Modtagelsen af denne Skrivelse og gav Tilsagn om, at Spørgsmaalet vilde blive taget under Overvejelse.

Da der imidlertid i de nu for Rigsdagen fremsatte Forslag til Vandløbslov og Lov om Landvæsensretter ikke er taget Hensyn til de af de 2 Organisationer fremsatte Synspunkter, tillader man sig herved at fremdrage dem over for det højtærede Udvalg, idet man meget skal henstille, at Lovforslagene ændres i Overensstemmelse hermed. Man fremhæver herved, at en Ændring af Lovforslagene i den anførte Retning vil underbygge Bestræbelserne for Gennemførelsen af en Decentralisation, som maa anses for meget ønskelig, medens Lovforslagene paa de nævnte Punkter gaar i ganske modsat Retning og derfor i saa Henseende stemmer daarligt med den fremherskende Tendens til at lægge Afgørelserne ud til de stedlige Myndigheder.

For de samvirkende Sogneraadsforeninger

Edv. Sørensen.

For Amsraadsforeningen i Danmark

Jens Dalsgaard.

Landstingets Udvalg vedrørende Forslagene til Vandløbslov og Lov om Landvæsensretter.